

Usnesení

Samosoudkyně Obvodního soudu pro Prahu 2 rozhodla ve veřejném zasedání konaném dne 02.06.2021 v trestní věci [REDACTED] L [REDACTED] F [REDACTED] narozeného [REDACTED] o návrhu státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze na zabránění věci **takto:**

Podle § 101 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku a contrario se návrh na zabránění věci - nemovitostí zajištěných policejním orgánem, usnesením ze dne 11.7.2011 podle § 79d odst. 1 tr. řádu, č.j. [REDACTED] ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 15.12.2011, sp. zn. [REDACTED] a Vrchního soudu v Praze ze dne 13.12.2012, sp. zn. [REDACTED], vedených Katastrálním úřadem [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED] na listu vlastnictví [REDACTED] vlastníka [REDACTED] L [REDACTED] F [REDACTED] nar. [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] a to v rozsahu specifikovaném podle stavu uvedeném v příklepu soudního exekutora [REDACTED] D [REDACTED] T [REDACTED] ze dne 1.12.2005:

- pozemek parc. č. st. [REDACTED] zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] zast. plocha a nádvoří,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] ostatní plocha,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] ostatní plocha,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] ostatní plocha,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] ostatní plocha,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] ostatní plocha,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] ostatní plocha,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] ostatní plocha,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] ostatní plocha,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] ostatní plocha,
- pozemek parc. č. st. [REDACTED] lesní pozemek,
- budova [REDACTED] [REDACTED] bydlení, na pozemku parc. č. st. [REDACTED]
- budova [REDACTED] č.p. [REDACTED] bydlení, na pozemku parc. č. st. [REDACTED] LV: [REDACTED]
- budova [REDACTED] č.p. [REDACTED] jiná st., na pozemku parc. č. st. [REDACTED]
- budova [REDACTED] č.p. [REDACTED] jiná st., na pozemku parc. č. st. [REDACTED]
- budova [REDACTED] č.p. [REDACTED] bydlení, na pozemku parc. č. st. [REDACTED] LV: [REDACTED]

- budova [redacted] č.p. [redacted] obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] bydlení, na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] bydlení, na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova [redacted] č.p. [redacted] jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova bez č.p./č.e., tech. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova bez č.p./č.e., jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- budova bez č.p./č.e., jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova bez č.p./č.e., jiná st., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova bez č.p./č.e., obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted] LV: [redacted]
- budova bez č.p./č.e., obč. vyb., na pozemku parc. č. st. [redacted]
- pozemky ve zjednodušené evidenci – parcely původ Pozemkový katastr (PK):
- pozemek parc. č. [redacted] z a m í t á .

Odůvodnění:

1. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 23.10.2018, sp.zn. 6 T 262/2015 bylo podle § 101 odst. 2 písm. e) zákona č. 40/2009 Sb., tr. zákoníku ve znění pozdějších změn (dále jen trestní zákoník) rozhodnuto na základě návrhu státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze o zabránění nemovitostí specifikovaných ve výroku tohoto rozhodnutí.
2. Proti tomuto usnesení soudu I. stupně byla podána [redacted] I. [redacted] F. [redacted] stížnost, která byla usnesením Městského soudu v Praze ze dne 4.1.2019, sp.zn. [redacted] e smyslu § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu jako nedůvodná, zamítnuta.
3. Proti usnesení soudu II. stupně podal [redacted] I. [redacted] F. [redacted] prostřednictvím svého obhájce dovolání z důvodu § 265b odst. 1 písm. j) tr. řádu.
4. Usnesením Nejvyššího soudu ČR č.j. 5 Tdo 1069/2019 ze dne 12.12.2019 bylo podané dovolání shledáno důvodným. Ve smyslu § 265k odst. 1 tr. řádu byla zrušena usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4.1.2019, usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 23.10.2018. Dále podle § 265k odst. 2 tr. řádu byla zrušena všechna další rozhodnutí na zmiňovaná usnesení obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, čímž došlo

zrušení, pozbyla podkladu a podle § 265l odst. 1 tr. řádu bylo Obvodnímu soudu pro Prahu 2 přikázáno, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

5. Nejvyšší soud uzavřel, že na základě dosud zjištěného skutkového stavu není možno ochranné opatření zabránit věci dovolatelů I. F. uložit. Tuto majetkovou sankci by bylo možno uložit pouze v případě, pokud by státní zástupce doložil zcela nové zásadní důkazy k prokázání vlastních tvrzení o zlé víře I. F. a jeho zapojení do machinací s předmětnými nemovitostmi a zároveň by bylo prokázáno, že předmětné nemovitosti byly výnosem konkrétního trestného činu, zahrnující všechny znaky skutkové podstaty, včetně zavinění.
6. Nalézací soud již k obdobnému závěru dospěl ve svém prvním rozhodnutí ze dne 17.4.2018, kdy usnesením sp. zn. 6 T 262/2015 byl zamítnut návrh státního zástupce Vrchního státního zastupitelství na zabránění věci ve smyslu § 101 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Ke stížnosti státního zástupce bylo toto první usnesení soudu I. stupně zrušeno rozhodnutím Městského soudu v Praze ze dne 26.6.2018, sp. zn. 7 To 213/2018 a věc byla vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Městský soud konstatoval závazný právní názor, že i když nelze předmětné nemovitosti zabrat ve smyslu ust. § 101 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku přichází v úvahu důvod uvedený v ust. § 101 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, dle kterého věc náleží jiné osobě, na kterou pachatel takovou věc převedl nebo, která ji jinak nabyla.
7. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství ve své argumentaci vycházel z premisy, že předmětné nemovitosti v jejichž původním majitelem byl P. S. byly zakoupeny z finančních prostředků a mohly být podvodně vylákány společností od stovek poškozených klientů. Z toho vyplývá, že i následná dražba těchto nemovitostí byla nezákonná a že jí byl fakticky legalizován výnos z trestné činnosti P. S. a že se tak stalo v součinnosti dalších osob podílejících se na tomto zločinném spolčení vč. L. F. a soudního exekutora D. T.
8. Trestní stíhání obviněného L. F. bylo vedeno pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 171 odst. 2 písm. a) tr. zákona ve znění do 30.6.2006 ve formě účastenství podle § 10 odst. 1 písm. c) tr. zákona, kterého se měl dopustit tím, že společně s P. S. nejprve v přesně nezjištěný den na podzim roku 2005 v a na dalších místech v vymysleli a následně realizovali plán jak zmařit uspokojení věřitelů P. S. z nemovitostí, a to pozemků a objektu v k.ú. obec okres zapsaných na LV č. („objekt“), pravomocně zajištěných v trestní věci podle ust. § 47 odst. 1, odst. 4 trestního řádu usnesením státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 14.6.2000 č.j. a to vyvedením nemovitostí z vlastnictví P. S. tak aby nemusel v budoucnu uspokojit nároky poškozených na náhradu škody způsobené trestným činem, kdy s ohledem na průběh trestního řízení mohl předpokládat vydání odsuzujícího rozsudku odvolacího soudu a činil tak, v době před nařízením projednání odvolání proti odsuzujícímu rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19.2.2004 sp. zn. před Vrchním soudem v Praze. Obviněný L. F. nejprve zadal společníci a jednatele spol. IC se sídlem, D. P. pokyn, aby se jménem společnosti jako fiktivní věřitel přihlásila do „zahájeného dražebního jednání“, které na objekt neoprávněně vedl exekutor D. T. pod sp. zn. z titulu vykonatelného notářského zápisu, kterým odsouzený

P. S. předtím uznal svůj neexistující závazek a dopisem ze dne 25.11.2005 na jeho pokyn oznámila, že spol. [redacted] ovládaná [redacted] L. F. je dle příslušné smlouvy o postoupení pohledávky údajně novým nabyvatelem fiktivní pohledávky oprávněného s tím, aby exekutor [redacted] D. T. společnosti [redacted] uhradil z výtěžku objektu [redacted] jistinu této nepravé pohledávky a jejího příslušenství v částce ve výši 40.851.743,- Kč, když D. P. takto činila bez znalosti rozhodných skutkových okolností o protiprávnosti tohoto jednání. Následně a na základě předchozí dohody [redacted] I. F. s odsouzeným [redacted] P. S. jehož trestní stíhání je pro tento skutek již promlčeno, provedl dne 1.12.2005 exekutor [redacted] D. T. pod sp. zn. [redacted] jehož trestní stíhání je pro tento skutek rovněž promlčeno, nezákonnou exekucí dražbou objektu [redacted] a to proto, aby obviněný [redacted] L. F. objekt [redacted] protiprávně získal a vydražil „příklepem“ za předem domluvenou částku 29.030.000,- Kč, která však byla více jak dvojnásobně pod cenou v té době a místě obvyklou, která činila ke dni dražby uskutečněné dne 1.12.2005 nejméně 64.600.000,- Kč, a to přesto, že exekutor [redacted] D. T. obviněný [redacted] L. F. a odsouzený [redacted] P. S. zejména z katastru nemovitostí věděli, že objekt [redacted] ve výše uvedeném rozhodnutím státního zástupce pravomocně zajištěn ve smyslu ust. § 47 odst. 1, odst. 4 trestního řádu, a přestože bylo odsouzenému [redacted] P. S. ale i všem ostatním, s účinky erga omnes, zakázáno jakkoli nakládat s takto zajištěným nemovitým majetkem, a k předem dohodnuté dražbě objektu [redacted] ve prospěch obviněného [redacted] L. F. nikdy nemělo dojít, čímž [redacted] L. F. získal jen pro sebe prospěch velkého rozsahu a neoprávněně zisk přinejmenším ve výši rozdílu mezi tržní cenou a dražební cenou, tedy nejméně v částce 35.570.000,- Kč, a to jednoznačně v rozporu s účelem tohoto zajištění. Vydražené nemovitosti objektu [redacted] v tržní ceně ve výši nejméně 64.600.000,- Kč, předal bývalý vlastník odsouzený [redacted] P. S. nabyvateli obviněnému [redacted] F. protokolem dne 14.12.2005, následně byl objekt [redacted] obviněnému [redacted] L. F. jako nově nabyté vlastnictví, zapsán do katastru nemovitostí,

9. Usnesením sp. zn. 6 T 262/2015 ze dne 10.10.2015, které nabylo právní moci dne 21.10.2016 bylo ve smyslu § 314c odst. 1 tr. řádu za použití § 188 odst. 1 písm. c) tr. řádu § 172 odst. 1 písm. d) tr. řádu a § 11 odst. 1 písm. b) tr. řádu trestní stíhání zastaveno pro promlčení.
10. Nalézací soud ve svém prvním rozhodnutí o zabránění věci ze dne 17.4.2018 a následně ve svém rozhodnutí ze dne 23.10.2018 řešil jako předběžnou otázku, zda pokud by bylo možno [redacted] F. postavit před soud, mohl by soud dospět k závěru, že žalovaný trestný čin ve formě úcastenství spáchal. V obou případech soud dospěl k negativnímu závěru, neboť se v případě [redacted] F. neprokázalo, že by byl součástí zločinného spolčení odsouzeného [redacted] S. exekutora, věřitele event. i znalce, který podával v rámci dražební vyhlášky znalecký posudek. Tyto argumenty akceptoval i odvolací soud a znovu byly podrobně rozebrány i rámci dovolání v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, který se rovněž v tomto směru s argumentací nalézacího soudu ztotožnil.
11. Obdobně nalézací soud postupoval i ve vztahu vůči [redacted] P. S. jehož trestní věc pro podezření ze spáchání trestného činu poškozování věřitele podle § 256 odst. 1 písm. b) odst. 4 a trestného činu legalizace výnosu z trestné činnosti podle § 252a odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona byla usnesením PČR OZUOKFK SKPV č.j. [redacted] [redacted] ze dne 23.3.2013 odložena z důvodu promlčení podle § 11 odst. 1 písm. b) tr. řádu. Soud i v tomto případě řešil jako předběžnou otázku, zda v okamžiku, kdy by

nedošlo k promlčení, naplnilo by jednání podezřelého P. S. znaky shora uvedených trestných činů.

12. Obchodní společnost [redacted] byla založena 7.9.1993. Smlouvy, ze kterých vznikly nesplacené pohledávky, byly s klienty [redacted] uzavírány v letech 1994-1997, kdy následně 3.11.1998 byl na [redacted] prohlášen konkurs. Pokud jde o způsob nabytí předmětných pozemků v [redacted] odsouzený S. nejprve tyto pozemky užíval na základě hospodářské smlouvy o převodu nemovitostí ze dne 26.9.1991, nabyvatelem byla společnost [redacted]. Pro nedostatky k registraci příslušným státním notářstvím smlouva nebyla vložena do katastru a k převodu vlastnického práva došlo až na základě notářského zápisu ze dne 13.1.1999, kdy vlastníkem pozemku se stal [redacted] S. jako fyzická osoba. Zda, event. kdy došlo k úhradě smlouvené částky 11 427 919 Kč původnímu majiteli družstva [redacted] nebylo ověřeno. Pouhá domněnka, že se částečně mohlo jednat o peníze vylákané od poškozených [redacted] nebylo prokázáno, a proto nebylo možno učinit jednoznačný závěr, že odsouzený S. získal pozemky trestným činem.
13. Proti [redacted] D. T. byla vedena dvě trestní stíhání. V prvním případě v roce 2006, kdy bylo toto trestní stíhání usnesením ze dne 12.9.2007 odloženo pro nedostatek subjektivní stránky a neprokázání protiprávnosti jednání obviněného. Ve druhém případě bylo trestní stíhání odloženo útvarem PČR OKSK SKPV ze dne 29.3.2013 pro promlčení dle ust. § 11 odst. 1 tr. řádu.
14. **Nalézací soud ve svém druhém rozhodnutí z 23. 10. 2018, při novém hodnocení důkazů vázán právním názorem Městského soudu** shledal zásadní pochybení v jednání exekutora D. T. který před předmětnou dražbou o této neinformoval Městský soud v Praze a nevyžádal si jeho stanovisko, přestože v té době byl již vyhlášen tímto soudem nepravomocný odsuzující rozsudek nad tehdy obžalovaným P. S. včetně výroku o náhradě škody, který se týkal více než 600 poškozených [redacted]. Pozemky tvořily zásadní část z majetku obžalovaného S. byly zajištěny pro uspokojení nároků poškozených a bylo tedy evidentní, že bez souhlasu tohoto soudu, neměla exekuce proběhnout. Obvodní soud tak dospěl k závěru, že [redacted] T. tím, že ignoroval stanovisko Městského soudu v Praze, mohl se přinejmenším v úmyslu nepřímém dopustit zažalovaného trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 171 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť zmařil výkon rozhodnutí jiného státního orgánu Městského státního zastupitelství v Praze, které o zajištění pozemku ve prospěch poškozených [redacted] v roce 2000 rozhodlo, tím, že zcizil předmětné pozemky (tzn. že prostřednictvím nezákonné dražby je převedl na jinou osobu). Příklepem tohoto soudního exekutora pod sp. zn. [redacted] tyto nemovitosti získal [redacted] L. F. Z této úvahy pak vyplynul závěr pro rozhodnutí nalézacího soudu, kdy předmětné pozemky byly zabráný ve smyslu § 101 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku s tím, že [redacted] F. předmětné pozemky nabyt tak, že je na něj pachatel převedl specifickým způsobem a to dražbou. Jednalo se tedy, dle názoru soudu, o věci pocházející z trestné činnosti, které náleží jiné osobě, která je jinak nabytá.
15. Rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 ze den 23.10.2018 bylo potvrzeno usnesením Městského soudu v Praze, č.j. [redacted] ze dne 4.1.2019, kdy Městský soud v Praze zamítl stížnost [redacted] L. F. ve smyslu § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

16. Nejvyšší soud ČR však ve svém rozhodnutí ze dne 12. 12. 2019 zvrátil předmětnou argumentaci, námitky dovolatele [redacted] L [redacted] F [redacted] shledal důvodnými, a to zejména z následujících důvodů. Nejvyšší soud předně argumentoval těžko obhajitelným postupem, při kterém by byla osoba, proti níž se vede trestní řízení, výrazně více chráněná pro případ uznání na vinu a uložení trestu propadnutí věci, kdy v takovém případě není možno zpětně použít právní úpravu účinnou v době rozhodování, která by nebyla účinná v době spáchání činu oproti případu stejného postihu osoby, kterou nelze označit za pachatele činu (nelze shledat jeho vinu) a v této situaci by bylo možno takovouto novou úpravu vztáhnout i na případy, jež nastaly za právní úpravy dřívější, která stejný postup neumožňovala. Takový postup i z pohledu Nejvyššího soudu koliduje s principy, na kterých je vybudován demokratický právní stát založený na právní jistotě, předvídatelnosti práva, úctě k právům a svobodám občana a člověka, tedy na principech ústavněprávní síly, která vyplývají zejména z článku 1 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Ústavy ČR, ve znění pozdějších změn. Proto v těchto případech z důvodu ochrany dobré víry předvídatelnosti práva a právní jistoty, je nutno vykládat zákon obdobně jako ve srovnatelných případech viz. (nález ústavního soudu ze dne 19.12.2017 sp.zn. III ÚS 1441/17) a možnost analogického využití omezujícího přechodného ustanovení uvedeného v čl. II zákona 55/2017 Sb., kdy na případy, na které dopadá nová právní úprava zabránil věci, ale nebylo možno stejné ochranné opatření uložit za dřívější právní úpravy se ustanovení o zabránění nově formulované zákonem č. 55/2017 Sb. neuzije.
17. Nejvyšší soud dále dal za pravdu výhradám dovolatele, že závěry soudu nižších stupňů o tom, že se [redacted] D [redacted] T [redacted] svým jednáním při prodeji předmětných nemovitostí v dražbě dopustil trestného činu maření výkonu úředních rozhodnutí dle § 171 odst. 2 písm. a) tr. zákona jsou pouhými dedukcemi, kdy chybí jednoznačný závěr vyplývající ze zásady presumpce nevinny a principu in dubio pro reo pro jednoznačné rozhodnutí, že byl [redacted] D [redacted] T [redacted] spáchán trestný čin.
18. Nejvyšší soud pak podrobně rozebral vývoj právní úpravy vztahující se k zajištění věci ve prospěch poškozených. Ani v původní a ani v uvedené pozdější právní úpravě účinné od roku 2004 nebyl výslovně upraven vztah zajištění majetku pro účely uspokojení nároků poškozených k ustanovením jiných právních předpisů, zejména vztah k exekučnímu řádu, insolventnímu zákonu (resp. tehdy zákonu o konkursu a vyrovnání) apod., jak jej známe ze současného § 47 odst. 5 tr. řádu. Taková úprava byla zavedena do trestního řádu až jeho novelizací provedenou zákonem č. 253/2006 Sb. s účinností od 1. 7. 2006, a to původně do § 47 odst. 7 tr. řádu ve znění uvedené novely (tento odstavec zněl: „S majetkem obviněného, na který se vztahuje rozhodnutí o zajištění podle odstavce č 1 a 2, lze v rámci výkonu rozhodnutí nakládat jen po předchozím souhlasu soudu a v přípravném řízení státního zástupce; to neplatí, je-li výkon rozhodnutí prováděn k uspokojení pohledávky státu.“). Zároveň byl stejnou novelou doplněn i do tehdy nově zavedeného § 47 odst. 10 tr. řádu ve znění uvedené novely odkaz na zvláštní právní předpis („Výkon rozhodnutí o zajištění nároku poškozeného a postup při správě zajištěného majetku stanoví zvláštní právní předpis.“). K tomu Nejvyšší soud odcitoval též důvodovou zprávu, která vedla k přijetí uvedeného ustanovení § 47 odst. 7 tr. řádu ve znění účinném od 1. 7. 2006 (tj. půl roku poté, co byla dražba [redacted] D [redacted] T [redacted] provedena): „Navržená úprava kopíruje úpravu, která je již obsažena ve stávajícím ustanovení § 79a odst. 2 větě páté. Smyslem této úpravy je zabránit zcizování majetku zajištěného k uspokojení nároku poškozeného na základě uplatnění fingovaných pohledávek údajně uzavřených a vykonatelných ještě v době před rozhodnutím o zajištění podle § 47 odst. 1 a 2. Tuto otázku uspokojivě neřeší ani úprava obsažená ve stávajícím

odstavci 6 tohoto ustanovení, neboť se vztahuje pouze na právní úkony učiněné v době trvání zajištění a nikoli před ním. Předchozí souhlas soudu a v přípravném řízení státního zástupce se naopak nevyžaduje u pohledávek státu, neboť zde takové nebezpečí nevzniká.“ K nově zaváděnému odstavci 10 téhož ustanovení zase důvodová zpráva uváděla: „Novým odstavcem 10 se do ustanovení § 47 doplňuje úprava, ze které je zřejmé, že při výkonu rozhodnutí o zajištění nároku poškozeného a při správě zajištěného majetku se postupuje podle zákona č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, čímž se odstraňují případné výkladové nejasnosti ohledně režimu správy takového majetku a neprovázanost s úpravou obsaženou v zákoně č. 279/2003 Sb.“.

19. Nejvyšší soud dále poukázal na to, že zavedením nových pravidel týkajících se možnosti prodeje zajištěného materiálu bylo do zákonné úpravy vtěleno až po provedení předmětné dražby, kdy zákonodárce dospěl k závěru, že tehdejší úprava situaci neřešila, snad i připouštěla, aby k prodeji takto zajištěného majetku docházelo, a proto byla nutná zákonná úprava, která by tyto sporné otázky vyjasnila.
20. Pokud jde o správu zajištěného majetku jakkoliv by bylo možno dovozovat, že s podáním obžaloby přechází správa tohoto majetku na nalézací soud a pokud se dovozovalo, že právě on může zrušit zajištění, takový princip ze shora zmiňovaného zákona č. 279/2003 Sb. nevyplýval. Naopak při doslovném výkladu právní normy má Nejvyšší soud za to, že správa zůstala tomu orgánu, který o zajištění rozhodl v I. stupni, v tomto případě státnímu zástupci Městského státního zastupitelství v Praze, které o zajištění předmětných pozemků rozhodlo. **Pravidlo, zda je možno i přes zajištění provést soudně nařízenou dražbu či nikoliv, v době, kdy došlo k předmětné dražbě nařízené [redacted] T [redacted] v právní úpravě absentovalo.**
21. Právě postupný vývoj právní úpravy zajištění věcí v trestním řízení vedl Nejvyšší soud k závěru, že postup soudního exekutora [redacted] D [redacted] T [redacted] který pravidelně komunikoval se státními zástupci, jejichž rozhodnutím došlo k zajištění předmětných nemovitostí a který předem informoval o připravované dražbě jak Vrchní státní zastupitelství v Praze, tak i Městské státní zastupitelství v Praze, se nezdá tak nestandardní a zjevně zločinný, jak se podávalo z rozhodnutí soudů nižších stupňů. Soudní exekutor [redacted] D [redacted] T [redacted] soudně pověřený k provedení exekuce totiž oběma uvedeným orgánům činným v trestním řízení zaslal více než měsíc před konáním dražby přípis, ve kterém je o přípravě dražby informoval, současně jim doručil i dražební vyhlášku a usnesení o stanovení ceny nemovitých věcí, která představuje nejnižší podání v dražbě (viz dokumenty založené v příloze č. 4 ke spisu vedenému pod sp. zn. [redacted] svazek 2, č. l. 395, 396, 425, 466, a doručenký na č. l. 454 a 458). Podobně zřejmě informoval i exekuční soud (jak uzavřel i soud prvního stupně, ačkoliv v exekučním spise o tom podle soudu prvního stupně žádný záznam neexistuje). Na základě toho nelze dle názoru Nejvyššího soudu přijmout závěr o jeho zločinném záměru utajeně a protiprávně prodat v předem domluvené dražbě předmětné nemovitosti, pokud o svém plánovaném postupu velmi zevrubně informoval nejen soud, jemuž byl odpovědný, ale dokonce i orgán činný v trestním řízení, který provedl zajištění těchto nemovitostí a podle doslovného znění tehdejší právní úpravy měl vykonávat i jejich správu v průběhu zajištění. Kromě toho jakémusi tvrzenému zločinnému komplotu většího okruhu osob ([redacted] P [redacted] S [redacted]) počínaje, přes soudního exekutora a zřejmě i soudce exekučního soudu či ostatní účastníky dražby, až po manžele F [redacted], jak původně naznačoval státní zástupce, vůbec nic nenavědčuje, rozhodně nic takového dosud nebylo prokázáno (alespoň takové

závěry nevyplývají z žádného rozhodnutí soudů nižších stupňů). Naopak též s přihlédnutím k nejasné úpravě vztahu správy zajištěných věcí (kterou podle doslovného výkladu mělo vykonávat státní zastupitelství) jen stěží vyvodit, že by [redacted] D [redacted] T [redacted] naplnil znaky úmyslného trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 2 písm. a) tr. zákona. Naopak za současného stavu poznání (nebude-li zjištěna nějaká zcela zásadní nová skutečnost) lze dokonce uvést, že úmysl mařit rozhodnutí státního zástupce o zajištění předmětných nemovitostí v [redacted]e shora uvedenými listinami dokládajícími postup soudního exekutora vyvrácen, neboť [redacted] D [redacted] T [redacted] plně a zevrubně informoval právě ten orgán činný v trestním řízení, který provedl ono zajištění, jež mělo být nezákonnou dražbou zmařeno. Právě tímto plným informováním je však jeho úmysl vyvrácen. Jeho postup dokonce nebyl ani v přímém rozporu s nějakým konkrétním ustanovením trestního řádu, protože pravidlo o nepřipustnosti dražby zajištěných věcí ve prospěch poškozených v trestním řízení bylo zavedeno do trestního řádu až po provedení této dražby. Nejvyšší soud konečně zdůrazňuje, že **státní zástupce byl plně vybaven informacemi o probíhající dražbě, které nijak nebránil, rozhodnutí o její kriminalizaci učinil až s notným časovým odstupem** (jinými slovy buď sám ji v dané době považoval za zákonnou, anebo vědomě jí svým postupem nezabránil, ač tak učinit mohl, a to minimálně tím, že by se v souladu s později prezentovaným výkladem tehdejší právní úpravy obrátil na Městský soud v Praze, aby sám učinil opatření bránící této dražbě).

22. Nejvyšší soud dále konstatoval, že [redacted] F [redacted] se účastnil veřejné dražby, v níž **podal nejvyšší nabídku, která výrazně převyšovala vyvolávací cenu, jež navíc před tím nebyla zpochybněna ani exekučním soudem, nakonec ani státním zástupcem, jemuž byla předem známa.** Takto zjištěné skutečnosti, tedy nasvědčují tomu, že byla dosažena maximální možná cena, kterou bylo možno nuceným prodejem dosáhnout (jakkoliv je obecně známo, že v rámci nucených prodejů dražbou nemusí být dosaženo vždy té částky, která by byla dosažena za jiných okolností v rámci soukromoprávních vztahů). Nic nenasvědčuje tomu, že by šlo o nějaké účelové spiknutí [redacted] F [redacted] dalšími event. Spolupachateli, směřující k vyvedení zajištěného majetku na úkor dalších osob.
23. Nejvyšší soud dále vytkl soudům nižších stupňů, že uzavřely, resp. se nevypořádaly se zásadní otázkou na kolik předmětné nemovitosti vydražené [redacted] F [redacted] mohou být výnosem z trestné činnosti. I v případě, že by bylo dovozeno spáchání trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí soudním exekutorem. Při absenci konkrétních důkazů, že se jednalo o výnos z trestné činnosti lze dle názoru Nejvyššího soudu rovněž obtížně hovořit o výnosu z trestné činnosti, pokud by nebylo zjištěno, že by byl nějaký zjevný nepoměr mezi cenou nemovitosti, za kterou byly vydraženy a jejich reálnou cenou, která naopak podle dosavadních poznatků byla dosažena právě onou dražbou. V případě, že cena byla dovolatelem uhrazena, došlo kekvivalentní výměně hodnot.
24. I pokud by se exekutor [redacted] D [redacted] T [redacted] dopustil trestného činu, resp. by tato skutečnost, byla jednoznačně prokázána, je dle názoru Nejvyššího soudu pro rozhodnutí o zabránění věci nezbytné se dále zabývat úvahou, zda osoba, která věc získala, ji nabyla v dobré víře, neboť v takovém případě podle ust. § 101 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku nelze věc zabrat.

25. Nejvyšší soud poukázal na zásadní skutečnost, kdy ust. § 101 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku bylo zavedeno novelou provedenou zákonem č. 55/2017 Sb. s účinností od 18.3.2017. Touto novelizací došlo k implementaci konfiskační směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42 EÚ. Konfiskace majetku třetích osob, jejíž promítnutí do vnitrostátního práva představuje právě shora citované ustanovení tr. zákoníku, je upravena v čl. 6 směrnice. Podle čl. 6 odst. 1 směrnice členské státy přijmou nezbytná opatření umožňující konfiskaci výnosů nebo jiného majetku, jehož hodnota odpovídá výnosům z trestné činnosti, který byl přímo či nepřímo převeden podezřelou nebo obviněnou osobou na třetí osobu nebo který třetí osoby nabyly od podezřelé či obviněné osoby, alespoň v případech, kdy tyto třetí osoby na základě konkrétních skutečností a okolností, včetně toho, že převod byl proveden nebo k nabytí došlo bezúplatně nebo výměnou za finanční částku výrazně nižší než je tržní hodnota, věděli nebo měli vědět, že účelem převodu nebo nabytí bylo vyhnout se konfiskaci. **Podle čl. 6 odst. 2 směrnice nejsou odst. 1 téhož článku dotčena práva třetích osob jednajících v dobré víře.**
26. Citované ust. § 101 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku je podle názoru Nejvyššího soudu nutno vykládat v souladu s uvedenou směrnicí, která předcházela a iniciovala přijetí zákona č. 57/2017 Sb., jimž byla zavedena rozšířená možnost zabrat věci i třetím osobám. Při ukládání ochranných opatření podle § 101 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku je tak soud povinen zkoumat, zda třetí osoba jejíž majetek byl zabrán, ji od pachatele trestného činu nabyla v dobré víře (pak jí toto ochranné opatření nelze uložit) či zda věděla nebo měla vědět, že převáděný majetek je nezákonného původu nebo, že jde o převod s cílem vyhnout se propadnutí či zabrání převáděných věcí.
27. V tomto směru dle právního názoru Nejvyššího soudu soudy nižších stupňů pochybily, když vycházely z dobré víry dovolatele, přesto tuto dobrou víru nezohlednily a rozhodly o zabrání věci v dobré víře nabyté.
28. Pro případ pozitivního rozhodnutí o zabrání předmětných nemovitostí by bylo nezbytné prokázat, že nabyvatel věděl alespoň o možnosti, že převáděný majetek je nezákonného původu nebo, že jde o převod účelový s cílem vyhnout se propadnutí či zabrání převáděných věcí. Podle dosud provedených důkazů zejména protokolu o průběhu dražby konané 1.12.2005 (příloha č. 3 ke spisu vedeného pod sp.zn. [REDAKCE] svazek 2 č.l. 367-368) dalších listin zabývajících se přípravou a konáním dražby viz. svazek 2 č.l. 398, takovéto okolnosti nenaznačují resp. nevyplývá z nich, že by se jednalo o takzvanou spřátelenou dražbu, jejímž předem domluvený vítěz měl být [REDAKCE] F [REDAKCE]
29. Konečně Nejvyšší soud poukázal na **zásadu přiměřenosti při ukládání ochranných opatření**. Podle § 96 odst. 1 tr. zákoníku ochranné opatření nelze uložit, není-li přiměřené povaze a závažnosti pachatelem spáchaného činu a nebezpečí, které od pachatele v budoucnu hrozí pro zájmy chráněné trestním zákonem, jakož i osobě pachatele a jeho poměrům. Podle § 96 odst. 2 tr. zákoníku újma způsobená uloženým a vykonávaným ochranným opatřením nesmí být větší, než je nezbytné k dosažení jeho účelu. Nejvyšší soud vyslovil právní názor, že pokud je zjištěno, že třetí osoba věc nabyla, úplatně za odpovídající cenu a navíc v dobré víře, jeví se jakýkoliv postih jako zcela nepřiměřený v rozporu s ust. § 96 tr. zákoníku. Takový postup se jeví jako neadekvátní a

nespravedlivý zásah do práv vlastníka a za takových podmínek nelze ochranné opatření uložit.

30. K návrhu státního zástupce byli při novém projednání věci vyslechnuti následující svědci.
31. Svědek I. H. uvedl, že si již nepamatuje, zda se dražby pozemků na účastnil jako advokát, nebo jako předseda představenstva. V každém případě se zřejmě jednalo o zajímavou příležitost k nákupu nemovitostí. V dražbě nebyli úspěšní, takže odjel a dál se o věc nezajímal. Po předestření jmen ostatních účastníků dražby uvedl, že je nezná. Před dražbou se s nikým nesešel, o žádné schůzce čtyř až pěti lidí v pizzerii dne 1.12.2005 neví.
32. Svědek M. Š. uvedl, že si na dražbu z roku 2005 s ohledem na odstup času už nepamatuje. Obchoduje s nemovitostmi a často se dražeb účastní. Poté, co měl možnost seznámit se s protokolem o dražbě nemovitostí ze dne 1.12.2005 uvedl, že je zřejmé, že ho na dražbě zastupovala paní M. B. což je manažerka jeho firmy. F. J. P. či pana Č. nezná, pana S. zná z médií.
33. Svědek T. Č. uvedl, že se za svůj život zúčastnil stovky dražeb, na tuto předmětnou dražbu si nevzpomíná. Po nahlédnutí do protokolu o dražbě nemovitostí ze dne 1.12.2005 potvrdil, že pod bodem 2 dražitel číslo 2 je uvedeno jeho jméno a zřejmě i jeho podpis. Pokud se jeho dražby zúčastnil, bylo jeho zájmem za určitou cenu předmětné pozemky koupit. Osoby J. P. P. Č., S. F. nezná, resp. S. zná z médií. Zda společnosti měla zájem, o koupi pozemků na si nepamatuje. Na to, že by se s ostatními dražiteli sešel v pizzerii na před dražbou, si rovněž nepamatuje.
34. Svědek I. T. uvedl, že si na dražbu, která měla probíhat dne 1.12.2005, nepamatuje. Dříve se zúčastňoval více dražeb. Po předložení protokolu o dražbě z 1.12.2005 uvedl, že na řádku číslo 4 není jeho podpis, ale podpis je v řádku číslo 2 u dražitele číslo 2. Pokud se dražby zúčastnil, zřejmě měl o pozemky zájem, neboť se jedná o zajímavou lokalitu. Dále uvedl, že pana P., pana Č., F. nezná, pana S. pouze z médií. Nepamatuje si, že by se s někým sešel před dražbou v pizzerii.
35. Svědek R. S. uvedl, že si na dražbu pozemků v z 1.12.2005 vzpomíná, dražba probíhala buď na Obecním úřadě, nebo ve škole, do budovy se vcházelo z boku, uvnitř bylo asi 10 lidí. Pamatuje si, že dražbu nevyhrál. O dražbách se dozvídal buď z novin, nebo sledoval zprávy Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, nebo z pozemkového úřadu. Nikoho z ostatních držitelů nezná. Na protokolu o dražbě nemovitostí je jeho podpis pod číslem 3. Zda se dražby účastnil pan P. a pan Č. si nepamatuje. Pana P. zná z médií, neboť se jedná o osobu, která vlastní zámek P. S. kromě toho, že ho znal z médií, nikdy neviděl a nezná. S určitostí se s nikým v pizzerii na nesešel.

36. Svědek J. P. uvedl, že se zúčastnil dražby pozemků v [redacted] která proběhla 1.12.2005. Již si nepamatuje, zda zde jeho účast byla za fyzickou osobu J. P. nebo v rámci provozování objektu [redacted]. Jako fyzická osoba provozoval [redacted] který stál na předmětných pozemcích. Objekt provozoval od roku 1992 až do prosince 2005, kdy byla dražbou tato jeho činnost ukončena. Kromě hlavní budovy, kde byla restaurace a recepce k celému areálu, bylo dále na pozemcích 16 volně stojících budov, které sloužily k ubytování hostů, dále samostatně stojící budovy, jako pivnice, cukrárna, občerstvení na pláži, půjčovna lodíček, součástí areálu byl i kemp. Dražba se týkala pouze pozemků, které byly ve vlastnictví pana S. původně měl ještě další pozemky, které prohrál v restitučním sporu s panem S. Svědek uvedl, že dostal dopis, že bude probíhat dražba a měl za úkol případné zájemce provést po areálu, aby se mohli seznámit s tím, co je předmětem dražby. Mezi zájemci byl i F. který se přišel několikrát podívat na pozemky s panem Č. který za něj jednal. Několikrát pak přijel i pan Č. sám. Předmětem dražby byly pouze nemovitosti a bylo nutno vyřešit, co se stane s vybavením hotelu, které patřilo svědkovi. O těchto záležitostech bylo nutno s ostatními zájemci dražby jednat. Dražba probíhala v nějaké vesnici vedle [redacted]. Svědek měl příslibený úvěr od Komerční banky do výše 27 milionů. Měl eminentní zájem dražbu vyhrát, neboť kromě toho, že provozoval [redacted] měl s panem S. uzavřenou smlouvu o smlouvě budoucí s tím, že v případě, že se rozhodne pozemky prodat, bude svědek první kupující v řadě. Vzhledem k tomu, že [redacted] dlouhodobě provozoval, udělal si ekonomický odhad, za kolik milionů by se mu vyplatilo pozemky koupit a v tomto směru žádal i o vyšší úvěr. O žádných právních vadách na pozemcích nevěděl. Jediným sporem byl výše uvedený restituční spor mezi S. a panem S. Poté, co měl svědek možnost se seznámit s dražební vyhláškou založenou na čl. 388-390 přílohy číslo 4 svazku 2 spisu sp.zn. [redacted] uvedl, že věděl, že na pozemcích stojí dvojdomky, které obývali nájemníci, kteří zde bydleli již v době, kdy pozemky pronajal a zůstali tam bydlet po celou dobu, kdy [redacted] provozoval. K bodu 6 této vyhlášky, kde bylo uvedeno zástavní právo pro společnost [redacted] a omezení dispozičních práv na základě usnesení Městského soudu v Praze, uvedl, že toto vidí poprvé. Dražební vyhlášku v této podobě před tím nikdy neviděl. Pokud by byl seznámen s těmito omezeními, určitě by sháněl informace a zjišťoval, o co se jedná. Ani S. se kterým se stýkal, neboť mu platil nájem a někdy mu dával i zálohy v hotovosti, ho o těchto omezeních neinformoval. Neinformoval ho o tom, že by byla [redacted] v důsledku jeho trestního stíhání zajištěna pro účely poškozených. Společnosti [redacted] a [redacted] neznal. Jestli se s někým sešel před dražbou v pizzerii [redacted] na [redacted] si nepamatuje. Jel na dražbu se svým řidičem a právníkem K. Pamatuje si, že s panem Č. dopodrobna řešili, co bude s movitým majetkem v případě, že by dražbu vyhráli, rovněž řešili otázku, co by bylo eventuálně s okolními pozemky pana S. které v tu dobu rovněž pronajímал a měl na ně smlouvu o smlouvě budoucí. Tyto záležitosti řešili po skončení dražby ještě další dva roky. Smlouva o smlouvě budoucí byla převedena na pana F. který doplatil panu S. částku za prodej pozemku a měl svědkovi vrátit částku, kterou do toho vložil plus částku za vybavení v celkové výši 2 miliony korun, což

se do dnes nestalo. Dále svědek uvedl, že je ochoten zbavit [redacted] A [redacted] K [redacted] mlčenlivosti pokud jde o jeho účast na dražbě pozemků v [redacted] dne 1.12.2005 a schůzku, která této dražbě předcházela. Pokud to bude nutné, učiní tak i v písemné formě.

37. Svědek [redacted] I [redacted] H [redacted] uvedl, že se nepamatuje, zda se zúčastnil dražby pozemků na [redacted] v roce 2005 jako advokát nebo jako předseda představenstva. Zřejmě to byla zajímavá příležitost k nákupu nemovitostí pro jejich společnost. V dražbě nebyli úspěšní, takže z dražby odjel a dál se o věc nezajímal. Jaká byla vyvolávací cena pozemku, si nepamatuje. Ostatní účastníky dražby včetně [redacted] F [redacted] a J [redacted] P [redacted] nezná. Dražba probíhala v nějaké vesnici blízko [redacted] přesný název si nepamatuje. Před předmětnou dražbou se s nikým nesešel, o žádné schůzce čtyř až pěti lidí v pizzerii [redacted] dne 01.12.2005 neví.
38. Svědek M [redacted] H [redacted] uvedl, že začátkem listopadu 2005 (bylo to dříve než 8. 11., protože 8. 11. má narozeniny) jel na schůzku, které se měl zúčastnit pan B [redacted] S [redacted] a pan F [redacted]. Uvedl, že pana F [redacted] zná ještě z 80. let, kdy dělal mechanika na závodech s auty, které probíhaly pod firmou zaštitovanou F [redacted]. Toto závodění skončilo v roce 1989. V roce 2005 měly být obnoveny závody [redacted]. Dozvěděl se, že pan F [redacted] by měl mít podíl v TV Prima a chtěl se s ním domluvit, zda by mohl udělat nějakou reklamu pro tyto závody, a proto se schůzky zúčastnil. O schůzce mu řekl pan B [redacted] s kterým se rovněž zná s prostředí automobilových závodů. Schůzka probíhala na [redacted] v pizzerii [redacted] někdy v listopadu 2005. Ještě před tím se mu pan V [redacted] B [redacted] svěřil, že mu pan S [redacted] nabídl ke koupi areál v [redacted] dokonce, že se tam byl podívat a nakonec z finančních důvodů nabídku odmítl. Místo sebe pak S [redacted] doporučil pana F [redacted]. Na schůzce pan S [redacted] nabídl panu F [redacted] odkup areálu v [redacted] kdy se mělo jednat o velký areál plus budovy. Uvedl, že bude probíhat dražba a areál by se měl vydražit za 29 milionů 30 tisíc korun. Dále uvedl, že by mohl pan F [redacted] koupit ještě pohledávku v hodnotě 40 milionů, kterou vlastní nějakí právníci. Později se dozvěděl, že se jedná o Š [redacted] a I [redacted], která se dá uplatnit proti této dražbě a stála by 12 až 15 milionů. Při následné debatě F [redacted] řekl, že když to všechno bude tak, jak S [redacted] říká, že se spolu následně vyrovnají. Vyměnili si telefonní čísla a domluvili se, že se sejdou následující týden. Poté svědek dostal prostor, aby se vyjádřil k reklamě, o kterou mu šlo. Stejně jako na schůzku odjeli ze schůzky svědek, B [redacted] a S [redacted] společně autem.
39. Svědek V [redacted] B [redacted] uvedl, že se přihlásil dobrovolně, neboť mu vadí, že věc dosud není stále ukončena, sledoval ji v médiích a chce vše uvést na pravou míru. Vypovídal v tomto směru již dříve před soudem a chtěl znovu zopakovat, že mu pan S [redacted] nabídl, zda by neměl zájem o koupi pozemků na [redacted] kde se byl i s rodinou podívat. Nakonec nabídku odmítl a vzpomněl si na pana F [redacted] který obchodoval s nemovitostmi a se S [redacted] ho seznámil. Nejprve se sám F [redacted] zeptal, zda by měl o koupi zájem. Schůzka proběhla v pizzerii [redacted] proti zastávce tramvaje [redacted]. Na schůzku jel v autě z [redacted] v autě s panem S [redacted] a panem H [redacted] a v pizzerii se sešli s panem F [redacted]. Pan S [redacted] měl připraven developerský projekt na využití

- pozemků v [REDACTED] Řekl, že je nutno připravit si částku 45 milionů, to řekl již před tím svědkovi, když se bavili o možnosti pozemky koupit. Pozemky se měly vydražit za 29 milionů 30 tisíc korun a dále se měla odkoupit nějaká pohledávka za 12 až 15 milionů. S [REDACTED] to prezentoval tak, že ihned po dražbě se bude moci uplatnit předmětná pohledávka a tím pádem vlastník této pohledávky dostane nazpět 29 milionů, takže ty pozemky bude možno koupit v podstatě za 12 až 15 milionů.
40. Pokud se v původní výpovědi svědek nezmínil o přítomnosti pana H [REDACTED] na předmětné schůzce, vysvětlil to tím, že to nepovažoval za nutné, neboť pan H [REDACTED] neměl jednat o odkupu pozemků, to se ho netýkala, jel tam proto, že chtěl s panem F [REDACTED] řešit sponzoring reklamy přes TV Prima. Svědek sporoval tvrzení [REDACTED] F [REDACTED] že pana H [REDACTED] nezná. Uvedl, že v 80. letech úzce spolupracovali, setkali se na automobilových závodech, dokonce společně s H [REDACTED] v roce 1982 i s dalšími lidmi z automobilového týmu spali ve [REDACTED] v bytě pana F [REDACTED] který je tam nechal bydlet.
41. Svědek [REDACTED] A [REDACTED] K [REDACTED] vypovídal poté, co byl zbaven mlčenlivosti svým klientem J [REDACTED] P [REDACTED]. Potvrdil, že se s ním zúčastnil dražby pozemků na [REDACTED] která probíhala v prosinci 2005. J [REDACTED] P [REDACTED] byl nájemcem pozemku v [REDACTED] a měl zájem o jejich koupi. Dražba pro něj dopadla neúspěšně, skončili cca na 28 až 30 milionech, což byl klientův limit. Dražbu vyhrál pan F [REDACTED] nebo jeho společnost. Na dražbě byl za něj přítomen [REDACTED] Č [REDACTED], dražby se zúčastnil i M [REDACTED] Š [REDACTED] bývalý společník spol. [REDACTED]. K dotazu soudu kolik bylo dražitelů, uvedl, že si přesně nepamatuje cca 10 až 15. Před dražbou se svědek s klientem J [REDACTED] P [REDACTED] a s panem Č [REDACTED] sešli v pizzerii [REDACTED]. Kromě pozemků měl pan P [REDACTED] v nájmu i nemovitosti na těchto pozemcích, ve kterých se nacházel jeho movitý majetek. Předmětem debaty bylo, zda v případě pokud by F [REDACTED] nebo jeho společnost v dražbě vyhráli, byl by pan P [REDACTED] ochoten tento movitý majetek vítězi přenechat. Svědek dále potvrdil, že viděl dražební vyhlášku, která mu byla předložena ze svazku 2. příloha 4 na čl. 388-390 spisu. K bodu VI. této dražební vyhlášky uvedl, že mu to nic neříká. Poté, co se seznámil s protokolem o dražbě nemovitosti, uvedl, že nechápe, proč jeho klient není zapsán jako jeden z dražitelů. Pod jakým číslem dražil, si nepamatuje. Rovněž si nepamatuje, zda dražil za sebe nebo za společnost [REDACTED]. Může potvrdit, že podepisovali účastnickou listinu. Zda se dražební jistota skládala na místě, si již nepamatuje, ale rozhodně po dražbě jeho klient o její vrácení žádal.
42. Svědek P [REDACTED] Č [REDACTED] uvedl, že si vzpomíná, že kancelář [REDACTED] F [REDACTED] vytipovala pozemky na [REDACTED] jako zajímavé. Na dražbě ho zastupoval na plnou moc. Před dražbou navštívil nájemce těchto pozemků pana P [REDACTED]. Řešili technické věci související s jeho majetkem, neboť on pozemky dlouhodobě pronajímal a vlastnil velký mobiliář. Tyto otázky řešili pro případ, že by pan F [REDACTED] dražbu vyhrál. Před dražbou se sešel na parkovišti s panem P [REDACTED]. Na žádném jednání před dražbou v pizzerii na [REDACTED] nebyl. Přijel svým autem, pan P [REDACTED] také svým a jel za ním zkratkou na [REDACTED]. Zda s P [REDACTED] byl ještě někdo jiný, si nepamatuje. Dražební vyhlášku viděl vyvěšenou ve vestibulu Městského úřadu na [REDACTED]. Výši dražební jistoty mu sdělil pan P [REDACTED].

v době před dražbou, když procházeli jeho majetek. Zda [redacted] T [redacted] účastníky dražby před jejím zahájením informoval o závazcích a omezeních, které vážnou na nemovitostech, si nepamatuje. [redacted] T [redacted] nezná, viděl ho až na dražbě. Pan P [redacted] byl na dražbě přítomen, ale nedražil. Zájem získat pozemky měl, ale bylo to pouze jeho zbožné přání, finanční prostředky na dražbu neměl. Svědek sám neměl od pana F [redacted] žádný pokyn dodržet určitý limit při dražbě. [redacted] F [redacted] mu důvěřoval, neboť svědek působil jako dražitel při nedobrovolných dražbách, měl proto s dražbami zkušenost. V průběhu dražby si všechny příhozy a poznámky psal vlastní rukou a tyto listiny pak předal na policii kapitance K [redacted]. Dražba dopadla úspěšně pro pana F [redacted] což mu sděloval do [redacted].

43. [redacted] D [redacted] T [redacted] uvedl, že exekuce byla sice zahájena už v roce 2003, dražba proběhla až v prosinci 2005. Bylo nutno řešit různé komplikace s majetkem, na pozemcích stály chaty, které obývali nájemníci, řešily se dědické problémy. Kromě povinného zveřejnění dražební vyhlášky ještě dražbu uveřejnil v periodiku, v novinách, které odebírali správci konkurzních podstat. Jeho zájmem bylo dražbu zatraktivnit, aby získal co nejvíce zájemců, protože odměna exekutora odvíjí od výsledné částky získané dražbou. Jednal i se starostou, který mu povolil, aby se dražba konala přímo na Obecním úřadě v [redacted]. Dražby se zúčastnilo 6 dražitelů. Svědek předložil soudu výpisy z účtu, na kterých se skládala dražební jistota jeden milion korun. Kteří v dražbě neuspěli, byla po dražbě dražební jistota vrácena. Účastníci se měli možnost s dražební vyhláškou seznámit. Svědek uvedl, že si nepamatuje, zda účastníky informoval o omezeních dispozičních práv vyplývajících z usnesení [redacted] ani, zda o těchto omezeních informoval exekučního soudce a věc s ním konzultoval. Pamatuje si, že s exekučním soudcem řešil nějaké otázky v rámci rozvrhu finanční částky získané dražbou. Svědek potvrdil, že osoba, která nesloží dražební jistotu, se dražby nemůže zúčastnit jako dražitel, ale pouze jako veřejnost. Z výpisu účtu předloženého svědkem bylo zjištěno, že dražební jistotu 1 milion korun složili dražitelé S [redacted] R [redacted] F [redacted] I [redacted], společnost [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] M [redacted] Š [redacted].
44. Stranám byly předestřeny písemné poznámky svědka Č [redacted] založené ve svazku č. 2 na čl. 431-432 a originál protokolu o dražbě založeného ve spise Exekutorského úřadu Blansko, sp. zn. [redacted] protokol o dražbě nemovitosti na čl. 123 a následujícího.
45. Samosoudkyně odmítla doplnit dokazování výslechem svědků exekučního soudce [redacted] Z [redacted] K [redacted] výslechem V [redacted] B [redacted] mladšího a manželky V [redacted] B [redacted] staršího, M [redacted] B [redacted]. Soudce [redacted] K [redacted] si nepamatoval nic konkrétního k předmětné exekuci již v roce 2013, když byl vyslýchán v přípravném řízení a pokud jde o zajištěný majetek pro účely trestního řízení, odkazoval na pouze na povinnosti exekutora. Manželka a syn V [redacted] B [redacted] st. se opakovaně vyjadřovali k nabídce jejich známého P [redacted] S [redacted] na odkup pozemků v [redacted]. Bližší informace neznali, pouze potvrdili, že manžel (otec) nakonec nabídku odmítl. Tyto výpovědi jsou zcela okrajové, nepodstatné, nemohli zvrátit dosavadní skutková zjištění ani jakýmkoliv způsobem

ovlivnit rozhodnutí soudu. Návrh státního zástupce na doplnění dokazování výsledkem těchto svědků byl proto zamítnut.

46. Po doplněném dokazování a novém hodnocení důkazů soud dospěl k těmto závěrům: Přestože byla vyslechnuta celá řada svědků, někteří již opakovaně, nepodařilo se jednoznačně prokázat, že předmětnou dražbou [REDAKCE] F [REDAKCE] získal věc, která je bezprostředním nebo zprostředkovaným výnosem z trestné činnosti a že tuto věc jinak nabyl od pachatele, který spáchal konkrétní trestný čin, zahrnující všechny znaky skutkové podstaty včetně zavinění. Všichni účastníci dražby, kteří se mezi sebou neznali, nepoukázali na žádnou skutečnost, která by svědčila pro předem dohodnutou (fiktivní) dražbu s předem známým výsledkem. Výpověď svědka H [REDAKCE] se jeví jako krajně nevěrohodná. Svědek si pamatoval téměř po 20 letech všechny detaily údajné schůzky v pizzerii [REDAKCE] včetně místa a data setkání, byl schopen přesné citace vět účastníků schůzky, a to přesto, že na schůzku nešel jako zájemce o dražbu, ale chtěl řešit s [REDAKCE] F [REDAKCE] otázky zajištění reklamy pro automobilové zájezdy. Státní zástupce nevysvětlil, proč tento „tak důležitý“ svědek nebyl doposud vyslechnut, nikdo ho nenavrhol a dokonce ho ve svých opakovaných, předchozích výpovědích nezmínil ani svědek V [REDAKCE] B [REDAKCE] st. Jinak výpověď svědka B [REDAKCE] působila věrohodně, zůstala však osamocena a byla vyvrácena výpověďmi ostatních účastníků dražby, kteří rovněž vypovídali po zákonném poučení a nebyla ničím prokázána jejich spřízněnost s P [REDAKCE] S [REDAKCE]. Naprostý chaos pak do dokazování vnesly výpovědi svědků J [REDAKCE] P [REDAKCE] a [REDAKCE] A [REDAKCE] K [REDAKCE] kteří svorně, v podrobnostech popisovali svou účast na dražbě, avšak nedokázali vysvětlit, z jakého důvodu není svědek P [REDAKCE] uveden v dražebním protokolu, včetně jeho originálu, jako jeden z dražitelů. Soud se přiklonil k výpovědi svědka P [REDAKCE] Č [REDAKCE] který potvrdil přítomnost svědka P [REDAKCE] při předmětné dražbě, ovšem ne v pozici dražitele. Tato výpověď koresponduje nejen s výpověďmi ostatních dražitelů, resp. jejich zástupců, ale i s výpovědí svědka [REDAKCE] T [REDAKCE] který soudu předložil výpis z účtu, na kterém byla složena od všech dražitelů dražební jistota 1 mil. Kč., kterou všichni vyjma [REDAKCE] F [REDAKCE] po skončení dražby dostali nazpět, resp., jak vyplývá z dražebního protokolu, o vrácení této jistoty požádali. Věrohodnost svědka P [REDAKCE] Č [REDAKCE] zvyšují ručně psané písemné poznámky, které v přípravném řízení odevzdal vyšetřovatelce kpt. K [REDAKCE]. Svědek si v průběhu dražby zapisoval veškeré příhozy až do nejvyššího 29 030 000 Kč, kterým [REDAKCE] F [REDAKCE] dražbu vyhrál. Tyto poznámky jsou naprosto shodné s rekapitulací příhozů založených v exekučním spise [REDAKCE] které jsou založeny za originálem protokolu o dražbě nemovitosti. Pokud by cena vydražených pozemků měla být předem známa, neměla by aktivita svědka Č [REDAKCE] zachytit průběh dražby žádnou logiku a smysl. Jak již podrobně zargumentoval NS ČR ve svém zrušujícím rozhodnutí dřívější právní úprava umožňovala vydražení nemovitosti i v případě, že byly zajištěny pro potřeby trestního řízení. I na základě doplněného dokazování pak samosoudkyně nemohla učinit jednoznačný závěr o předem sjednané (fiktivní) dražbě a s tím souvisejícím zlém úmyslu [REDAKCE] F [REDAKCE] se této dražby zúčastnit.

47. I když shora uvedené skutečnosti postačují k tomu, aby soud o zabrání věci současného vlastníka [REDAKCE] F [REDAKCE] nemohl zákonným způsobem rozhodnout, je

třeba znovu zdůraznit, že státní zástupce neprokázal, ani skutečnost že předmětné nemovitosti byly bezprostředním či zprostředkovaným výnosem z trestné činnosti P [redacted] S [redacted] a navíc stále ignoruje fakt, že za pozemky byla v dražbě odevzdána adekvátní protihodnota, odpovídající znaleckému odhadu znalecké kanceláře A-Consult plus, spol. s. r. o. (sv IV. čl. 913). Z jakého důvodu státní zástupce vycházel při hodnocení ceny nemovitostí z dalšího znaleckého posudku Znalecké kanceláře Dušek s. r. o. (sv IV. čl. 982) a proč byl tento druhý znalecký posudek vůbec zadáván, nebylo objasněno.

48. Samosoudkyně při novém hodnocení důkazů navíc vázána právním názorem Nejvyššího soudu ČR dospěla k následujícím závěrům. Z předloženého spisového materiálu a z doplněného dokazování nevyplývají jednoznačné důkazy a ani státní zástupce soudu nepředložil nové, zcela zásadní důkazy, které by prokazovaly, že se jedná D [redacted] T [redacted] dopustil trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, že I [redacted] F [redacted] se na tomto trestném činu podílel jako pomocník a že I [redacted] F [redacted] nenabyl předmětné nemovitosti v dobré víře. Naopak F [redacted] získal, následně držel nemovitosti v dobré víře po dobu delší než právní řád pro vydržení nemovitých věcí získaných v dobré víře vyžaduje. Nebylo zároveň prokázáno, že předmětné nemovitosti jsou přímým či zprostředkovaným výnosem z trestné činnosti. Vztah výnosu trestné činnosti a nemajetkového deliktu maření výkonu úředního rozhodnutí nebyl objasněn a rovněž nebylo vyvráceno, že v průběhu dražby došlo k ekvivalentní výměně hodnot.
49. Konečně s ohledem na značný časový odstup 15-ti let, je třeba uzavřít, že by uložená majetková sankce znatelně zasáhla do majetkových poměrů nabyvatele, a to zcela nepřiměřeným způsobem, kdy by bylo neadekvátně a nepřiměřeně zasaženo do práv vlastníka.
50. Ze všech těchto důvodů bylo, proto rozhodnuto, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno a návrh státního zástupce na zabránění věci byl zamítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů ode dne jeho oznámení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze 02.06.2021

JUDr. Daniela Reifová, v. r.
samosoudkyně